

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-427/09 15.9.2011 antama tuomio on kumottava
- kanne, jonka centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG on nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 25.8.2009 tekemästä päätöksestä asiassa R 6/2008-4, on hylättävä
- centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, jolla se hylkäsi valittajan kanteen, jonka se oli nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 25.8.2009 tekemästä päätöksestä centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG:n ja Centrotherm Systemtechnik GmbH:n välisessä menettämismenettelyssä.

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat perusteet:

- 1) Valituksenalainen päätös on ristiriidassa asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 65 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa. Näiden säännösten mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki valittajan esittämät vaatimukset ja perusteet.
- 2) Lisäksi valituksenalainen tuomio on ristiriidassa asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 76 artiklan kanssa. Tuomion lähtökohtana on se paikkansa pitämätön oletama, että valittajalla on todistustaakka siitä, että riidan kohteena olevaa tavaramerkkiä on käytetty niin, että oikeus siihen säilyy. Asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa menettämismenettelyssä sovelletaan ensinnäkin viran puolesta tutkimisen periaatetta. Toiseksi kyseisen asetuksen säännöksistä ja rakenteesta ja erityisesti menettämismenettelysäännösten ja suhteellisiin hylkäysperusteisiin perustuvien väite- ja mitättömyysmenettelysäännösten välisestä vertailusta käy ilmi, että menettämismenettelyssä riidan kohteena olevan tavaramerkin haltijan tehtävänä ei lähtökohtaisesti ole näytön esittäminen tavaramerkin käytöstä.

Tästä seuraa erityisesti, että se, että sisämarkkinoiden harmonisointivirasto kieltäytyi ottamasta huomioon näyttöä siitä syystä, että sen väitettiin olevan toimitettu myöhässä, ei ole perusteltua.

3) Unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut väärin asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, kun se on ristiriitaisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa virheellisesti olettanut, että tosiasiallisen käyttämisen käsite on vastakohta vain vähäiselle käyttämiselle.

4) Lopuksi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston väite, jota unionin yleinen tuomioistuin ei ole kyseenalaistanut ja jonka mukaan valittajan johtajan antama valahtoinen vakuutus ei ole asetuksen N:o 207/2009 78 artiklan 1 kohdan f alakohdassa edellytetty luotettava näyttö, on virheellinen ja ristiriidassa unionin yleisen tuomioistuimen oman oikeuskäytännön kanssa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Centrotherm Systemtechnik GmbH on tehnyt 29.11.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 15.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Centrotherm Systemtechnik GmbH (edustajat: Rechtsanwalt A. Schulz ja Rechtsanwalt C. Onken)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-434/09 15.9.2011 antama tuomio on kumottava.
- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 25.9.2009 asiassa T 6/2008-4 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä hyväksytään vaatimus yhteisön tavaramerkin nro 1 301 019 CENTROTHERM toteamisesta menetetyksi.

— Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, jolla se hylkäsi valittajan kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valitusjaoston centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG:n ja Centrotherm Systemtechnik GmbH:n välisessä menettämismenettelyssä 25.8.2009 tekemästä päätöksestä.

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat valitusperusteet:

- 1) Valituksenalainen tuomio on yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan vastainen, koska siinä tulkitaan virheellisesti mitättömyysoasastolle osoitetun, valittajan liikkeenjohtajan antaman juhlallisen lausunnon todistusarvoa. Toisin kuin valitusosasto ja unionin yleinen tuomioistuin katsovat, tämä juhlallinen lausunto on myös unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä katsottu yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 78 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetuksi sallituksi selvitysaineistoksi.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi tulkinnut yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 76 artiklan 1 kohtaa virheellisesti. Toisin kuin valitusosasto ja unionin yleinen tuomioistuin ovat katsoneet, yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 76 artiklan 1 kohdan yksiselitteisen sanamuodon sekä yhteisön tavaramerkkiasetuksen asetuksen 51 artiklan 1 kohdan mukaan menettämistapauksiin liittyvän systematiikan mukaisesti virallisperiaate pätee.
- 3) Valittajan valitusosastossa käydyssä menettelyssä esittämiä asiakirjoja ei olisi pitänyt jättää myöhästyneinä tutkimatta. Tämä käy ensinnäkin ilmi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen systematiikasta, erityisesti vertailtaessa menettämistä koskevassa menettelyssä voimassa olevia käyttöä koskevia sääntöjä väite- ja mitättömyysmenettelyssä voimassa oleviin ehdottomiin hylkäysperusteisiin, ja toiseksi todistustaakkaa koskevista yleisistä periaatteista. Tätä taustaa vasten asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 40 säännön 5 kohtaa on teleologisesti rajoitettava.
- 4) Jos unionin tuomioistuin ei kuitenkaan rajoita asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohtaa teleologisesti, säännöstä ei voida soveltaa, koska se on ristiriidassa yhteisön

tavaramerkistä annetun asetuksen säännösten ja systematiikan kanssa ja loukkaa oikeusvaltiolle ominaista yleistä suhteellisuusperiaatetta.

-
- ⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78 s. 1).
⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 30.11.2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer v. Anneliese Kuso

(Asia C-614/11)

(2012/C 80/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Vastapuoli: Anneliese Kuso

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 76/207/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/73/EY, 3 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan siinä tapauksessa, että työsuhde päättyy ennen mainitun direktiivin voimaantuloa (tässä: ennen Itävallan liittymistä Euroopan unioniin) tehdyn määräaikaisen työsopimuksen perusteella yksinomaan määräajan päättyessä, sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei ole tutkittava ennen unioniin liittymistä työsopimukseen sisällytetyn työsopimuksen määräaikaisuutta koskevan ehdon perusteella irtisanomisperusteena vaan työsopimuksen jatkamista koskevan pyynnön hylkäämisen kannalta työhönottoperusteena?

-
- ⁽¹⁾ Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annettu neuvoston direktiivi 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston 23.9.2002 antamalla direktiivillä 2002/73/EY.